

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk. 20 centiemen.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiemen.

De reclamen, per drukregel 25 centiemen.

De Postrijder verschijnt s'dingsdags, s'donderdag en s'zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteuren.

Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 17 APRIL.

Mgr. de Bisschop van Luik heeft aan de geestelijkheid van zijn bisdom het *verrechterwaardigend Schrift* gestuurd van de belgische bisschoppen, nopens de wet tegen de Studie-beurzen. De doortuchtige Prelaat voegt bij dit Schrift eenen brief, waar wij het volgende uit overnemen :

« De wet van 19 december 1864 heeft tot voorwerp de Studie beurzen en schoolfondatiën die ons achtergelaten zijn door onze godvruchtige voorouders, en deze, die in de toekomst zullen gesticht worden.

» Het schrift, dat wij u mededeelen, duidt de redens aan, waarom de Bisschoppen aan de uitvoering dier wet niet kunnen deelne men.

» De gebreken, die wij in dit der katholieke Kerk vijandig werk aanduiden, zijn de eenigste grieven niet, welke wij er aan ten laste leggen. Om deze gebreken en grieven in het bijzonder aan te halen, zouden wij dit Schrift hebben moeten ontwikkelen, en er de uitbreiding van een boek aan geven : wij hebben ons bepaald bij eenige bemerkingen, welke waarde zij gemakkelijk zult schatten. Ook was het ons genoeg te bewijzen dat het princip, waarop de wet rust, de bijzonderste schikkingen moeten te weeg brengen, en die men bedoelt te veroorzaken, strijdig zijn tegen de grondprincipen der katholieke Kerk en der natuurlijke wet, onrechtvaardig de rechten der Kerk en harer leden aanranden, en klaarblijkelijk vijandig en nadeelig zijn aan de godsdienstige belangen en de duurbaarste vrijheden der katholieken.

» De ontkenning der principen, die de Kerk in alle eeuwen en onder alle regeeringen bewaard heeft, omdat het haar niet toegelaten is ze te verlaten ; deze verachting van wetten, waarvan zij den eerbied onder de haren beveiligd bij middel der rechten van de katholieke gemeenschap harer leden alsook van de leden der burgerlijke samenleving, doen zeer moeilijke, zeer gewichtige questien ontstaan. Inderdaad, de wet die deze acten bekrachtigt, aan verscheidene kanten het natuurlijk en het goddelijk recht aanrandende, maakt in hare uitvoering het geweten onder vele betrekkingen tegenstrijdig aan de regels van godsdienst en rechtvaardigheid.

» Het is niet noodig méer te zeggen nopens dit punt ; het algemeen geweten is ontwaakt, en zij, wie de zaak aangaat, weten er genoeg van om hunnen plicht te beseffen.

» Onze onthouding is zoowel de vervulling van eenen plicht als de uitoefening van een recht. U den eerbied leerende voor de wetten van God, der Kerk en 't geweten, alsook de verkleeftheid aan uwe rechten van katholieken, geven wij u ook het voorbeeld van de onderwerping aan de burgerlijke overheid in al de zaken, in welke zij recht heeft op de gehoorzaamheid, en van eene onveranderlijke verknoctheid aan God en aan het Vaderland.

Deze leer, dit voorbeeld zult gij getrouw volgen : gij zult met ons eens te meer bewijzen hetene 19 eeuwen getuigd hebben : dat zij, die het stipst aan God geven wat zij God verschuldigd zijn, ook degenen zijn, die het getrouwste aan Caesar geven wat aan Caesar verschuldigd is.

Luik, 6 april 1866.

THEODORUS, bisschop van Luik.

Is dat eerlijk ?

Het is gewoonte van de ministeriële gazetten, met belekte woorden te spreken, en gevallen te insinueren, die lasterlijk zijn voor de geestelijkheid en de Kerk. Een korrespondent te Brussel van den *Journal de Charleroi* vertelt het volgende :

« De achtbare Senator van West-Vlaanderen, die mij deze bijzonderheden zelf heeft verhaald, is burgemeester in de gemeente X., waar hij zijn verblijf heeft en waar het tooneel plaats had. De Senator in kwestie is een *godvruchtig mon*, alhoewel *liberaal*. Elken zondag, bij het einde der mis, had hij de gewoonte in den offerblok eenen frank te steken. Evenwel, tot zijne groote verwondering, werd telken jare, bij het opmaken der rekeningen van den kerkraad, de opbrengst van dien offerblok maar voor eene som van rond de 40 fr. in ontvangst gebracht.

» De Senator zegde tot zich zelve, dat het aardig was, daar hij voor zijn deel alleen daar meer in had gesteken, maar hij durfde niet reclameeren, uit vrees dat men hem op den hoop toe nog voor eenen *beurzenroover* zou hebben uitgemaakt.

» Evenwel waagde hij het zekeren dag te vragen, dat men den offerblok van een dubbel slot zou voorzien, zoals het dekret van 1809 wil, en dat een der sleutels aan eenen kerkmeester werd toevertrouwd. Men durfde die vraag niet afwijzen, en sedert dien brengt de offerblok 500 fr. op ! »

Dat dit nieuws heel de ministeriële pers doorloopt, is niet te verwonderen. Een geestich blad voegt er zelfs bij, dat dit het eenigste geval niet is dat in dien aard bestaat. Men insinuerde dus, dat de geestelijkheid van die gemeente den offerblok bestolen heeft en dat zij die nog op andere plaatsen bestelt.....

In liën het geval waar is, dient het openbaar gemaakt, vervolgd en gestraft te worden; doch men wacht zich wel den Senator te noemen; men durft evenmin de gemeente met den naam aanduiden; men zegt enkel de gemeente X., in West-Vlaanderen, en men laat aan de lezers over, te denken, dat de pastours heel België door dieven zijn.

Indien zoo'n oneerlijkheid bestond, en de doctrinaires wisten het, ze zouden zich wel haasten naam en toenaam bekend te maken, om alzoo een nieuw schandaal te verwekken. Wij zeggen op al die trouweloozen, wat een liberaal schrift van zekeren ministeriële redacteur zegde: « eene infamere infamie dan deze, heb ik nooit gezien! »

(Handelsblad.)

Men leest in de dagbladen van Luik :

« De Koning heeft het programma zijner reis in de provincien vastgesteld. De Koningin zal hem vergezellen. Gent zal de eerste stad zijn welke door H.H. MM. zal bezocht worden. De koninklijke familie zal er de dagen van 9 en 10 juli doorbrengen.

» Luik zal met het koninklijk bezoek vereerd worden den 18 en 19 juli en Verviers den 20.

» Antwerpen zal zijne beurt hebben den 18 augustus.

» Deze reizen zullen zich verlengen tot omtrent de feesten van september.

» Gedurende de maanden juli en augustus zal de koninklijke familie te Oostende verblijven. Die stad zal om zoo te zeggen het kwartiergeneraal van het hof zijn. »

Kerkdiefstallen.

Ziehier nog eenige verdere bijzonderheden over den heiligschennenden diefstal in de kerk van Limburg.

Zoals men weet is de diefstal in den nacht van 8 tot 9 dezer gepleegd. Toen de koster 's morgens zich naar de kerk begaf, werd hij ge waard dat de deur was opengebroken en op eenige stappen afstand vond hij eene bougie. Onmiddellijk ging hij den schatbewaarder verwittigen van de kerkfabriek, welke met hem medeging. Aan de kerkdeur gekomen, bevonden zij dat dezelve met een ijzer was opgelicht en uit het slot gerukt.

Hunne eerste zorg was naar het tabernakel gaan te zien, waar zij welhaast bemerkten dat er een heiligschennende diefstal had plaats gehad. Het voorste van het tabernakel was gansch uiteengenomen. De heilige eborie was verdwenen, alsook de doosjes, bevattende de gekonsakreerde hostiën, en een wierookvat dat achter het altaar stond.

Onmiddellijk begonnen zij de heilige hostiën op te zoeken, welke zij gelukkig terugvonden, gedeeltelijk in het wijwatervat, nabij den ingang der kerk, en de anderen op den korporaaldoek in het tabernakel.

De tijding van dezen diefstal, welke spoedig overal gekend was, heeft iedereen smertelijk aangedaan.

De autoriteiten, aan welke den diefstal insgelijks was kenbaar gemaakt, zouden bij middel van den telegraaf, spoedig eene waarschuwing naar de zilversmeden en juweliers der voornaamste steden van België en Duitschland.

Den volgenden dag heeft men insgelijks bevonden dat de dieven in eene kapel gedrongen waren, staande op een kwart uurs vandaar, toegewijd aan de H. Anna en gebouwd op een heuvelje, ter plaats genaamd Halloux. De deur van die kapel was opengebroken, de offerblokken waren verbrijzeld en het geld dat zij inhielden, 6 a 7 francs, was verdwenen.

Het gerecht zoekt vlijtig de daders op van dien diefstal. 's Morgens werd het gestolen wierookvat op den spoorweg, nabij de brug op korten afstand der statie van Dolhain, teruggevonden. Dit wierook vat is in verzilverd koper. De kwaad-

doeners zullen zich waarschijnlijk hebben meenen meester te maken van een zilveren wierookvat dat de kerk van Limburg bezit, en toen zij hunne vergissing gewaar werden, zullen zij zich gehaast hebben zich te ontmaken van een voorwerp van weinig waarde, dat daarenboven voor hun zeer compromettant was.

De in de kerk van Limburg ontvreemde voorwerpen, werden op eene waarde van 300 fr. geschat.

In de kerk van Claufontaine heeft insgelijks eene diefstal plaats gehad.

Laastleden maand in het volle van den dag, heeft men van een O. L. Vrouwenbeeld al het zilverwerk gestolen, bestaande in twee kroonen, eenen scepter, eenen bol met een kruis op, twee aan een gehechte harten waarboven een H. Geest, en ten slotte een gouden kruis.

Wegens het aanbieden van Gallat's portret van Z. H. Pius IX, door den heer B. Dumortier, verneemt men het volgende :

De plechtigheid der overhandiging had plaats in de zaal der Consistoriën. De heer B. Dumortier was omringd van ongeveer 200 onzer landgenooten, in halven kring geschaard, de mannen rechts, de dames links. Men bemerkte onder andere aanzienlijke personen: Mgr. De Necker, De Woelmout, Mgr. Van den Bergh, de kanonniken Grootens en De Coster, de geestelijken van het Belgisch College te Roumen, de priester De Muidter, voorzitter der belgische karavaan, en Waegemaans, onderbestuurder van 't Seminarie te St-Truiden, de graaf en de gravin de Liedekerke, de graaf en de gravin Van Aerschot, de baron en de barones de Wolf, de barons De Turck en Van Oelingen, de doctor Van der Pluette, mevrouw en juffrouw Galat, enz. enz.

's Pauzen troon stond in het diep der zaal, en het portret op eenen fraai omhangen schilderzeel.

Pius IX binnen gekomen zijde, wierp zich de gansche vergadering op de knieën om zijnen zegen te ontvangen. Mgr. Barromeo, majordome, Mgr. de Merode en verscheidene andere dignitarissen van het paleis, namen bij Z. H. plaats. Alsdan naderde de heer B. Dumortier, en las met beweging, doch vaste stem een adres, dat een krachtig en heijlijk pleidooi is ter gunste van de wereldlijke macht des opperpriesters.

Bij het slot dezer redevoering werd het behangsel van voor het tafereel weggetrokken, en in de herbaalde kreten van : *Levo Pius IX!* gingen in de zaal op.

De Paus heeft de lezing van het adres, rechtstaande, geloofd ; vervolgens, zonder zich neder te zetten, sprak hij eenige waarlijk bewonderenswaardige woorden, die eveneens met geestprift onthaald werden.

Toen de Heilige Vater zijnen zegen had uitgesproken over de aanwezigen, hante vrouwen en kinderen, en een gebed tot God had gestuurd voor het welzijn van België, naderde de kleindochter van den heer B. Dumortier, mejuffer Alee Delvinge, tot den troon, en hield den Paus een prachtig album aan bevattende de teekeningen der belgische katholieken voor de opdracht des portret. Vele personen hadden godvruchtig voorwerpen medegebracht, om door Pius IX te laten zegenen ; hij deed dit met innig welgevallen en gaf mitgepingen over de aflaten, die hij er aan vastheette.

De plechtigheid der hand-of voetschuing van den Paus geschiedde volgens het gebruik ; alcer van hen te scheiden, zeggende hij nogmaals de aanwezigen ; Mgr. de Woelmout bracht mevrouw en mejuffer Gallat nader bij Pius IX, en de H. Vader gaf hun zijnen zegen in het bijzonder. De Paus heeft, naar men beweert, zich terzelfder tijde voorgesteld de echtgenoot en de dochter van den uitstekenden schilder een aandenken op te dragen.

— NOGMAALS DE GEVOLGEN DER TRICHINEN. — In de *Magdeburger Zeitung* van 6 dezer lezen wij :

« Meer dan drij weken geleden aten drij beehouwersgasten onzer stad ieder een half pond ruwe heap, voortkomende van een met trichinen beheld zwijn. Zij deden deze consummatie met eene zekere plechtigheid, als om publiek te bewijzen dat alles wat men zegt over de trichinen verlegen is.

» Verleden zondag nog, deed een der drij trichineters, Ziese genaamd, in ons blad eene verklaring zeten, onderteekend door 14 getuigen van dit banket, om te melden « aan » gansch het menschedom, dat hij, drij weken na het eten » van vleesch met trichinen, nog ten volle gezond was. »

Geschi tusschen Oostenrijk en Pruisen.

Parijs, den 13 april.

Eene hevige paniek heerschte gisteren namid-

dag ter Beurze. Zoals 't gewoonlijk in dergelijke omstandigheden gebeurt, waren er eene menigte slechte tijdingen en ijselfijke voorspellingen in omloop : het scheen dat de wereld op vier hoeken in brand stond ! Vooral de moeilijke toestand van Duitschland baarde groote bekommerning, en men zag den oorlog tusschen Oostenrijk en Pruisen, en vervolgens tusschen de voornaamste mogendheden van Europa, in lichte laaie vlam uitgeborsten.

De laaste tijdingen uit Weenen en Berlijn waren gisteren inderdaad nog al ernstig, doch geenszins van aard om zulken geweldigen invloed op den Beurshandel te weeg te brengen. Pruisen zal er wel drie maal op overwegen, alvorens het zwaard uit de schede te trekken. Alleen, is het onmachtig tegen Oostenrijk ; op de medehulp van den Duitsehen Bond mag het niet rekenen, en in zijn hinnenland heerscht alom de hevige misnoegdheid tegen het willekeurige Staatsbestuur. Een schoon vooruitzicht, inderdaad, om tegen een veel sterker land den oorlog te gaan voeren!

Pruisen kan derhalve de gewapende worsteling tegen Oostenrijk niet ondernemen, tenzij gesteund door Frankrijk of Italië, en tot heden bestaat er geen de minste schijn van eenig verbond met deze Staten ; geen de minste aanleiding voor oneerigheid tusschen Frankrijk en Oostenrijk, hoe zeer men wellicht in Parijs volgaarne den strijd tusschen de twee groote duitsehe mogendheden zou zien uitbarsten.

De voornaamste duitsehe dagbladen slaan geen geloof aan den oorlog. De *Katholische Zeitung* verzekert, volgens de geloofwaardigste inlichtingen, dat de onlangs tusschen beide Vorsten gevasselde ophelderingen, alle mogelijkheid eener gewapende tusschenkomst buiten sluiten.

Van den anderen kant leest men in de Weener ochtendbladen dat het Berlijner kabinet een antwoord heeft gezonden op de laatste nota van Oostenrijk, en dat het weigert, de mobilisatie zijner krijgsmacht te staken.

De middenstaten van Duitschland zouden, volgens die zelfde bladen, te akkoord zijn gekomen om de bepaaldijkte oplossing van het vraagstuk der Elva-heritogdommen te eischen, voor dat ze deel willen nemen aan de door Pruisen voorgestelde hervorming der Bondsconstitutie. Beieren en Saksen, en meest al de andere duitsehe Staten, verklaren zich meer en meer gunstig voor Oostenrijk, dat het recht voor zich heeft.

De toestand blijft derhalve nog wel sterk gespannen, doch, zoals van den beginne af, vreezen wij tot heden, nog geen oorlog tusschen Pruisen en Oostenrijk, tenzij men te Berlijn met de uiterste blindheid geslagen en doof voor de stem der rede zou zweven.

Koning Wilhelm I heeft een gemakkelijk middel bij der hand om in eens alle oorloggevaar te doen verdwijnen ; dat hij zijn koppigen en trotschen minister Von Bismark zende wandelen, en wij durven verzekeren dat op al de Beurzen de fondsen eensklaps in volle rijzing zullen zijn !

Vereenigde-Staten.

DE TAAL DER LINTEN.

De dames en juffrouwen van New-York en andere groote steden der noordsehe staten, hebben de taal der bloemen, welke zoo nederig en zoo schoon is, door eene andere minder dichterlijke taal vervangen, doch die meer met den positieven geest der Amerikanen overeenkomt. Het is de taal der linten, waarvan de *Courrier des Etats-Unis* ons het volgende staaltje levert :

« Men weet, zegt dit blad, dat de juffrouwen thans lange vliegende linten dragen, welke gelijk oorlogswimpels of handelsvlaggen rondom hare schouders zwieren. Welnu, die wimpels of vlaggen, hebben gelijk aan hoord der schepen, eene bijzondere beteekenis, volgens de plaats welke zij bezetten.

» Wanneer de uiteinden recht op de hoest hangen, beteekent dit dat de dame getrouwd is.

» Als zij op den linker schouder hangen, wil het zeggen dat het jonge meisje gevrijd wordt, doch niet verbonden is ; er is nog tijd en men moet pogingen aanwenden.

» Wanneer ze op den rechter-schouder zwieren, beteekent het, dat zij verbonden is ; maar dit is al ; men moet zich haasten en het is het oogenblik om de kans te wagen.

» Indien zij in het geheel geene linten draagt, dans is zij verkocht en het hart is met de hand geschonken ; het meisje wil van niemand meer hooren spreken, en men moet geene hoegenaarde pogingen meer aanwenden.

» Eindelijk wanneer de linten langs achter in den wind vliegen, dan wil dit zeggen : Die mij bemint, volgt mij. — *Follow me boys!* Zoo wordt dit inderdaad te New-York genoemd. »